

## ОСОБЛИВОСТІ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

*Шароватова О.П., к.пед.н., доцент,*

*Морозов А.І., к.т.н., доцент,*

*Національний університет цивільного захисту України*

Повномасштабна війна в Україні суттєво змінила ринок праці. На відміну від довоєнного часу, коли робочих місць не вистачало, сьогодні загострилось структурне безробіття, яке характеризується дефіцитом кадрів за багатьма професіями. Внаслідок воєнних дій, виїзду українців за кордон, призову чоловіків та жінок на військову службу пропозиція робочої сили стала обмеженою і ринок праці постав перед проблемою нестачі кадрів.

За даними Державної служби зайнятості, суттєво змінилась і гендерна структура зареєстрованих безробітних. Якщо до початку війни у структурі безробітних жінки становили 55 %, то на початок 2025 року ця частка зросла до 80 %. Наразі виникають суттєві труднощі з укомплектуванням вакансій для кваліфікованих робітників, які є традиційно затребуваними серед чоловіків (будівельники, зварники, слюсарі, електромонтери, водії тощо). Традиційно «чоловічі» професії у промисловості, транспорті, аграрній сфері дедалі частіше опановують жінки, що в умовах реалій сьогодення руйнує колишні стереотипи [1].

В Україні рівність трудових прав для обох статей закріплено на законодавчому рівні. Держава гарантує захист від дискримінації у сфері зайнятості, зокрема щодо віку чи статі претендента на робоче місце. З огляду на це в оголошеннях про вакансії, які подають роботодавці до служби зайнятості, забороняється пропонувати роботу лише жінкам або лише чоловікам, за винятком специфічної роботи, яка може виконуватися виключно особами певної статі.

Згідно даних Державної служби зайнятості, за 2024 рік жінки були працевлаштовані за професіями: верстатник деревообробних верстатів (254 жінки); машиніст насосних установок (185 жінок); машиніст крана (86 жінок); слюсар з механоскладальних робіт (86 жінок); водій (75 жінок); вантажник (63 жінки); електромонтер (63 жінки); оператор верстатів з програмним керуванням (53 жінки); гірник (44 жінки); машиніст підземних установок (34 жінки); машиніст крана металургійного виробництва (22 жінки); водій навантажувача (20 жінок). Серед професій, які умовно вважаються «чоловічими», жінки також опановують такі, як: тракторист (150 жінок); лицювальник-плиточник (21 жінка); слюсар з ремонту колісних транспортних засобів (10 жінок); монтажник систем утеплення будівель (8 жінок); монтажник гіпсокартонних конструкцій (6 жінок); електрогазозварник (5 жінок); водій навантажувача (5 жінок); електромонтер (3 жінки) [1; 2].

Попри ці дані, працевлаштування жінок за традиційно «чоловічими» професіями масового характеру ще не набуло. Підвищити кваліфікацію або отримати нову професію жінки намагаються і за такими спеціальностями, як: медсестринство, психологія, дошкільна освіта, соціальна робота, середня освіта (за предметними спеціалізаціями), а також за професіями: кухар, водій, молодша медична сестра з догляду за хворими, кондитер, продавець, швачка, кравець тощо.

Наразі Україна тримає першість за глобальним показником залучення жінок до професійних і технічних сфер. Суто «чоловічі» професії у державі зникли лише наприкінці 2017 року, коли було скасовано наказ Міністерства охорони здоров'я зі списком 450 професій, які вважалися «небезпечними для здоров'я» жінок. До переліку

входили ливарні роботи, роботи зі свинцем, загальні професії чорної і кольорової металургії, загальні професії електротехнічного виробництва, електронної техніки, а також хімічного виробництва, гумових сумішей та їх переробки, лісозаготівельні роботи, виробництво цементу, загальні професії виробництва текстилю, харчової продукції, хлібопекарського виробництва, тютюново-махоркового і ферментаційного виробництва і роботи, пов'язані із застосуванням свинцевих сплавів.

Однак наближення до балансу між жінками та чоловіками у професіях не означає рівності в оплаті праці. Зазвичай чоловіки переважають на керівних посадах, жінки – у менш прибуткових секторах економіки або на посадах з нижчим рівнем оплати праці. До того ж, через нерівномірний розподіл сімейних обов'язків, догляд за дітьми жінки мають менше часу на професійний розвиток. Відпустки по догляду за дитиною, якими переважно користуються жінки, також впливають на їхній професійний досвід і кар'єрні можливості.

Щодо рівня оплати праці, за даними Держстату до 2022 року, найбільший розрив у зарплатах чоловіків і жінок спостерігався у таких сферах діяльності, як: промисловість (25 %); фінансова та страхова діяльність (32 %); діяльність у сфері культури та спорту, відпочинку та розваг (34 %).

У звіті організації UN Women Ukraine за 2023 рік зазначається, що Україна є лідером за показником залучення дівчат до навчання в закладах середньої та вищої освіти. Але це не дає гарантії, що жінки в обраній сфері отримуватимуть рівну з чоловіками заробітну плату. Гендерний розрив все ще залишається в таких спеціальностях, як педагогіка, інформаційні технології, сільське господарство, медицина, соціальні науки. На прикладі фахової передвищої та вищої освіти чоловіків навчається більше на інженерних, машинобудівних, транспортних й аграрних спеціальностях, кількість жінок переважає на освітніх, медичних, мистецьких та гуманітарних спеціальностях.

Щоб подолати невідповідності в особливостях трудової діяльності чоловіків та жінок в Україні, уряд затвердив Національну стратегію до 2030 року [3], яка містить набір інструментів для посилення ролі жінок на ринку праці, серед яких запровадження змін у трудовому законодавстві, реалізація програм для підтримки жіночих бізнесів (грошові гранти), реалізація програм з професійного навчання та перенавчання українок.

Затвердження нових положень має надати жінкам додаткові можливості для професійної реалізації та посилити захист їхніх прав. Зокрема, передбачається законодавче закріплення принципу однакової оплати праці жінок та чоловіків за працю рівної цінності, врегулювання правового захисту працюючих жінок, що сприятиме підвищенню їх конкурентоздатності. Жінки мають отримати більше можливостей працювати за гнучким графіком, вдома або дистанційно, самостійно приймати рішення щодо роботи у нічний час та направлення їх у відрядження.

## ЛІТЕРАТУРА

1. Державна служба зайнятості. URL: <https://dcz.gov.ua/stat>.
2. Перелік професій для професійного навчання жінок для працевлаштування у сферах, де вони були традиційно недостатньо представлені, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 15.11.2024 р. № 1302.
3. Національна стратегія подолання гендерного розриву в оплаті праці на період до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.09.2023 р. № 815-р.